

Quo Vadis, Rozgoni Nas Wiatr

Mija czas
W klepsydrze zycia
Ziaren coraz mniej
Przybywa nas
A terytorium zycia kurczy sie

Na niebosklonie ptak
Przytomnie daje znak
Wzbija lot - ucieka
Woda - smar
Gorzki ma smak
Dawno umarla rzeka

Zyj wolny, spij wolny, gnij wolny !!!

A gdy nadejdzie czas
Ziemia pogrzebie nas
A prochy - wiatr rozgoni
Pochlonie woda nas
Oczysci zbawczy ogien
A prochy - wiatr rozgoni
Pamietaj o tym, ze
Rozgoni prochy wiatr
A nikt za nami lez nie uroni
Te ktore byly i sa
Zastapia godnie nas
Tektore byly i sa
Odetchna z ulga

Zyj wolny, mysl wolny, mow wolny!